isse enneseſt häbbi ollema kui agga waewa aial sudad wagga olla? Agga kes häddaski wastane, se himmustab isse weel suremat waewa.

3. Touseb sinno ennese süüst so meleshaigus, siis heida Jesusse kässo alla, meelt parrandades. Sest kui rahho nouad teistwisi, sa ellades sedda ei sa. Olled ilmasüta, siis árra wihka sedda wenda, kes so rahho wasto. — Nisuggune kannatus on taewa-rahho itte.

4. Monne innimesse süddames on rohke headusse warrandus. Agga temma wäljas piddine näo ehk ello-wiis ei anna sedda kohhe tundma. Sedda tuttawamaks temmaga same, sedda ennam paistab temma öige meel wälja. Olle sepärrast mitte kohhe mees, hukka moistma — agga kül, tähhele pannema.

5. Árra minne uhkeks omma lahke wisiga ehk omma näo-illo pärrast. Sest kui sinno hüilgaw wäljaspiddine sinno Seestpiddisega ühte ei lähhä, siis olled kui walle-kuld mis ka wahhest hüilgab. Agga, kui sinno näggo ehk wiis sinno wagga kombede peäle-kirri on, siis anna — Jummalat kartes — allandussele kät, et tühhi meel ei petta.

6. Olled abbiello mees, siis auusta Lojat, omma naest armastades ja olled abbiello naene, siis auusta Lojat, omma meest armastades. Sest mis parremat seltsi, abbi ja söbrust kui abbi ello, Jummal piddi andma? Agga innimenne rikkub isse head. Nikkub wallatussega ennese terwistki.

7. Kes sowib, et need öppetusséd asset temma süddamesse wotaksid, se anko ennast omma önnisteggia hoieks, patto enne-